

«800 metros», la sèrie documental de Netflix sobre els atemptats del 17-A

Dirigida per Elías León Siminiani, es basa en una investigació sobre el procés de radicalització dels terroristes dels atacs a Barcelona i Cambrils l'agost del 2017

Imatge d'Alcanar que apareix a la sèrie documental | Netflix

Netflix estrena aquest divendres **800 metros**, una **sèrie documental** dirigida per Elías León Siminiani que aborda per què uns joves suposadament integrats van decidir **atemptar el 17 i 18 d'agost del 2017 a Barcelona i Cambrils**. Un relat basat en una investigació dels periodistes Anna Teixidor, Nacho Carretero i Jesús García que busca reflexionar sobre el que va passar.

En una entrevista amb l'ACN, León Siminiani explica que sentia que calia fer un relat "des d'una certa distància", abordant els fets amb profunditat i basant-se en "**l'aspecte més humà**". *800 metros* arriba a la plataforma després de presentar-se al Festival de Màlaga.

800 metres és la distància que separa la **plaça de Catalunya** del **mosaic de Joan Miró** a la **Rambla** de Barcelona, el camí que va recórrer la furgoneta de Younes Abouyaaqoub fins que es va aturar, després d'emportar-se la vida de tretze persones. La sèrie documental de Netflix parteix dels **atacs terroristes** per endinsar-se en el **procés de radicalització dels joves fins a la consecució dels atemptats**.

El llibre d'Anna Teixidor *Els silencis del 17-A* és la base teòrica de *800 metros*, però la investigació s'ha basat en **proves i testimonis** contrastats per la mateixa periodista, a més de Nacho Carretero i Jesús García, experts en el succés i que fa anys que treballen en els fets. En total, han treballat en la sèrie 150 persones i s'han gravat prop de 200 hores. "**Havia de ser un relat totalment objectiu**", a partir del sumari i parlant també amb els testimonis per contrastar allò que havien dit", ha precisat la mateixa Teixidor a l'ACN.

800 metros, produïda per Bambú Producciones, compta amb una vuitantena d'entrevistes i s'han contactat més de 400 persones. Els impulsors del projecte han revisat una seixantena de fonts biogràfiques. Entre els testimonis que hi apareixen, destaquen el jutge Andreu, el major Trapero, mossos que van participar en la investigació del cas, la dona que es va topar amb Younes Abouyaaqoub en un polígon del Penedès, quiosquers de la Rambla i el propietari de la botiga de música Beethoven, que va acollir molts dels afectats de l'atemptat.

El "dolor prohibit" a Ripoll

Precisament l'**aproximació als supervivents** va ser una de les premisses que es van marcar els investigadors a l'hora d'explicar la història en una sèrie documental, "no des de la immediata, sinó després del pas del temps", assegura Siminiani. Per això, van contactar també amb totes les famílies afectades, també les dels cercles dels terroristes a Ripoll. "Hi ha molta distància emocional. Hi ha un dolor prohibit i un bloqueig emocional de l'entorn íntim davant d'un cas encara tan proper", reconeix la periodista, que ha parlat amb els familiars dels joves radicalitzats.

Davant de tot això, van fixar-se com a premissa evitar desvetllar identitats de manera directe i cuidar el dol però, alhora, incloure imatges que es van veure en el judici que expliquen "l'atmosfera de pànic i horror del que parlen els testimonis". És el cas, per exemple, del gran pla general en què s'evidencia el recorregut de la furgoneta. "Amb pocs segons, la imatge encapsula els sentiments del que es parla en tota la sèrie", opina el director. En aquest sentit, creu que no han caigut en el "morbo" perquè és una sèrie dirigida a adults en què considera que no s'ha de ser "condescendents amb l'audiència".

Una segona temporada passada una dècada

L'eclipsi "mediàtic" per tres processos consecutius a Catalunya (els atemptats, l'1-O i la covid) i la "naturalesa" de l'atac jihadista respecte d'altres que han tingut lloc a Europa va ser el què va motivar el director Elías León Siminiani, responsable d'altres docusèries d'investigació com *El Caso Asunta* (Atresmedia, 2016) i *El Caso Alcásser* (Netflix, 2019), a emprendre el projecte.

Per a Siminiani i Teixidor, els atemptats a gran escala "requereixen diverses lectures" que han d'arribar "amb el temps". "Més que un quart capítol, d'aquí a una **dècada** podria tenir sentit **fer una segona temporada que ampliaria la relació de la cèl·lula amb una xarxa europea**", ha conclòs a l'ACN.